

Púť zo Sabinova do Ľutiny

27. púť zo Stropkova do Ladomirovej

12. ročník Pravoslaviády

PRÍHOVOR

Vážení čitatelia ISTINY,

dovoľte mi pozdraviť vás v novom kalendárnom roku 2018 a popriať vám pokojný a požehnaný rok. Ďalej vám prajem, aby bol v mnohom, a prinajlepšom vo všetkom lepší než ten starý, a aby ste mali hojnosť zdravia, šťastia, radosť a dostatok telesných i duchovných síl vo všetkom, o čo sa budete pokúšať.

Túto príležitosť chcem taktiež využiť k tomu, aby som sa vám v mene redakčnej rady časopisu Istina a Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku poďakoval za to, že tento náš časopis odoberáte, za dôveru, ktorú v nás vkladáte, a zároveň vyjadril potešenie nad tým, že vám takto nemusím (vzhľadom na množstvo odoberateľov) ďakovať menovite. Akiste si poviete, že je to snáď nevydarený pokus o vtip či nejaká ironická poznámka, avšak pri hlbšom zamyslení sa nad situáciou, v akej sa nachádzame alebo lepšie, pri zamyslení sa nad tým, do akej miery je zo strany mladých v posledných rokoch záujem o prácu s mládežou a o život s Cirkvou, osobne vnímam túto myšlienku ako pozitívnu a prekvapivo povzbudzujúcu. Samozrejme by som mohol pokračovať hľadaním príčiny, prečo takáto situácia nastala... Nechcem sa však teraz, a ani vo svojej nasledujúcej činnosti, venovať takémuto nezmyselnému hľadaniu problémov, keďže by som mohol mnoho z nich nájsť práve tam, kde reálne nie sú. Chcem sa vám len stroho poďakovať za vašu dôveru v nás a vyjadríť nádej na jej pokračovanie.

Tu sa tiež patrí v mene redakčnej rady časopisu Istina a Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku ospravedlniť za to, že v druhej polovici roka 2017 časopis Istina nevychádzal. Nie je namieste sypať sebe či niekomu inému na hlavu pomyselný popol. Môžeme len konštatovať, že zlyhal ľudský faktor. Faktom je, že v súčasnosti už bývalý šéfredaktor mal a stále má množstvo povinností, a že sa mu nepodarilo, na škodu všetkých zúčastnených strán, včas nájsť nástupcu na svoj post, o čo sa mimochodom dlhší čas pokúšal. Do budúcnosti si môžeme vziať ponaučenie, že práca v časopise nemôže v žiadnom prípade ostať stáť len na jednom človeku. Preto by som sa rád na tomto mieste poďakoval bývalému šéfredaktorovi Marošovi Hoptovi. Brat Maroš sa časopisu ujal v období, keď oň už nik nemal záujem a podarilo sa mu ho zatraktívniť. To všetko samozrejme bez nároku na honorár a v rámci vlastného voľného času – rovnako ako i mnohí pred ním.

Na záver si ešte dovoľím pozdraviť vás so sviatkom Christovho narodenia a popriať vám jeho čo možno najlepšie prežitie.

Christós raždájetsja!!!

Lukáš Polakovič
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

VALNÉ ZHROMAŽDENIE

Dňa 29. decembra 2017 sa v zasadacej miestnosti Úradu Prešovskej pravoslávnej eparchie v Prešove uskutočnilo riadne Valné zhromaždenie Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS. Valného zhromaždenia sa zúčastnilo vedenie a členovia Bratstva. Prítomní si vypočuli správy o činnosti vedenia Bratstva a jednotlivých jeho skupín.

Po trojročnom pôsobení vo funkcii prezidenta Bratstva rezignovala doterajšia prezidentka Jozefína Polakovičová. Novozvoleným prezidentom Bratstva sa na funkčné obdobie troch rokov stal Lukáš Polakovič. Touto cestou bratovi Lukášovi vyprosujeme hojnosť Božích milostí a prajeme mu mnoho úspechov pri práci.

Jozefína Polakovičová

Vážení čitatelia ISTINY,

prijmite, prosím, naše ospravedlnenie za absenciu vášho obľúbeného mládežníckeho časopisu na vašich stoloch v druhej polovici roku 2017. V mene redakcie časopisu vás chceme ubezpečiť, že predplatné, ktoré ste uhradili v minulom roku, je platné do šiesteho (6.) mesiaca kalendárneho roku 2018. Vašej pozornosti v minulosti zaiste neunikli výzvy na doplatenie nedoplatkov, ktoré sčasti súvisia so vzniknutou situáciou. V prílohe časopisu nájdete vložený šek bez vyplnenej sumy predplatného. Predplatné na celý kalendárny rok je 6 EUR. Ako sme už uviedli, predplatné z roku 2017 sa presúva do prvej polovice tohto kalendárneho roka. Napriek tomu pre nepriaznivú finančnú situáciu ISTINY vás prosíme o sponzorský dar vo forme úhrady predplatného na celý kalendárny rok 2018.

Výkonný výbor Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

MLÁDEŽNÍCI ZO ZAHRANIČIA NA TÚRE PO STOPÁCH SVÄTÝCH CYRILA A METODA

V dňoch 17. a 18. augusta 2017 Slovensko navštívila skupina mládežníkov z Ruska, Gruzínska, Kazachstanu a Nemecka. Táto cesta bola organizovaná v rámci projektu Synodálneho oddelenia pre prácu s mládežou Moskovského patriarchátu.

Pred príchodom na Slovensko sa mládežníci zúčastnili púte na svätú horu Grabarka (Poľsko). Spolu v sprievode viceprezidentov nášho Bratstva pravoslávnej mládeže a matušky Nadeždy navštívili mesto Košice, ktorým nás veľmi zaujímavo sprevádzal brat Lukáš Polakovič a večer si obzreli aj mesto Prešov.

V nasledujúci deň skoro ráno sa mládežníci modlili na svätej liturgii v PCO Ladomirová. Tu nás úctivo prijal o. Pavol Kačmár a porozprával o histórii ladomirovského monastiera. Potom sme navštívili chrámy vo Varadke a Nižnej Polianke. O. Peter Savčák mládežníkov oboznámil s históriou našej pravoslávnej Cirkvi. Ďalej si mali možnosť obzrieť drevené chrámy v Jedlinke, Becherove a Bardejove. Tu nás vrúcne prijali o. Ján Lakata a o. Ivo Petrovaj a okrem besedy nás pohostili chutným obedom.

Z Bardejova sa naši hostia vydali do Popradu a odtiaľ vlakom do Brezovej pod Bradlom a nasledujúci deň už pokračovali návštevou cyrilometodských miest na Morave a v Čechách.

Aj vďaka tomu, že nás naši veriaci každoročne podporujú 2% zo svojich daní, sme mohli dôstojne prijať a sprevádzať takú vzácnu návštevu.

Ďakujeme za pomoc otcom duchovným i veriaciom, ktorí nás prijali a pohostili. Zahraniční mládežníci boli ubytovaní v Pravoslávnom kňazskom seminári PU v Prešove. Preto ďakujeme rektorovi PKS o. Milanovi Gerkovi za pomoc pri prijatí našich hostí.

jeromonach Alexander,
viceprezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

*Vaše správanie nech je bez lakomstva;
Budte spokojní s tým, čo máte. Ved' On sám povedal:*

„Nezanechám ťa, ani neopustím.“

Hebrejom 13:5

POSLUŠANIJE V TURKOWICIACH

V jedno nedeľné augustové popoludnie sme sa štyri dievčatá vybrali na týždňové poslušanije do Monastiera Pokrova Presvätej Bohorodičky v Turkowiciach (Poľsko). Možno si kladiete otázku: „Prečo túži mladý človek prežiť kúsok svojich prázdnin práve v monastieri?“ Je na to viacero dôvodov. Náš pobyt v monastieri bol v priebehu Uspenského pôstu, kedy človek potrebuje trochu stíšiť svoje vnútro, porozmýšľať o spôsobe svojho života, zintenzívniť modlitbu a dobré skutky...Tu, vo svete, na nás z každej strany číhajú všelijaké pokušenia, svetské problémy a rôzne rušivé elementy, ktoré nám bránia v plnosti slúžiť Bohu a bližným a prežívať život s pokojom v mysli a spokojnosťou v srdci. A práve v monastieri sme sa cítili akoby odtrhnuté od tohto sveta. Mali sme možnosť uzrieť kúsok Raja na Zemi spoločne s anjelikmi (monaškami). Tieto naše pocity umocnil aj nádherný anjelský spev týchto duchovných bytostí. V Turkowiciach spievajú byzantskými nápevmi, s ktorými sa môžete stretnúť najčastejšie v Srbsku alebo Grécku. Je to jednohlasný spev podľa dávnej kresťanskej tradície zameraný na to, aby sme Boha chválili jednými ústami a jediným srdcom. Ranné slúženie v chráme sa začínalo o 5.00 a večerné o 17.00, na konci ktorého sa čítal Veľký modlitebný kánon ku Presvätej Bohorodičke, ktorý monašky čítajú počas Uspenského pôstu. Sú tam naozaj krásne slová... Tam, pri čudotvornej ikone turkowickej Bohorodičky a pri ostatkoch svätých je naozaj cítiť Božiu milosť, ktorá pôsobí v živote každého, kto sa pri nich úprimne pomodlí a má pevnú vieru v Boha. Mníšsky život je spojený s modlitbou a prácou. Boh požehnáva prácu modliaceho sa. Stačí jednoduchá veta: „Hospodi Iisuse Christe, Syne Božij, pomiluj mja hrišneho.“ Jedlo, ktoré sestry pripravovali, bolo síce jednoduché a pôstne, no zato veľmi chutné. A ako prebiehalo naše poslušanije? Každý deň po raňajkách nám igumenija Jelisaveta (predstavená monastiera) požehnala nejakú prácu. Pomáhali sme v kuchyni, upratovali v chráme, čistili okolie monastiera, vyrábali sme záložky do kníh, spievali na liturgii...Absolvovali sme aj prednášku o písaní ikon, ktorému sa venuje sestra Anna. Svoje poslušanije sme zavŕšili sviatkom Uspenija Presvätej Bohorodičky. Nastal čas odchodu, ktorý bol pre nás ťažký, keďže sa nám nechcelo naspäť do tohto uponáhľaného sveta. Tento duchovný pobyt nás nesmierne obohatil a zároveň zblížil...Máme krásne spoločné zážitky. Vďaka patrí Hospodu Bohu, ktorý nám blahoslovil toto poslušanije. Ďakujeme všetkým sestrám turkowickej obiteli spolu s igumenou, ktoré nás s láskou prijali a boli veľmi milé a starostlivé. Našu veľkú vďačnosť adresujeme aj otcom duchovným- o. Petrovi Sorokovi a o. Petrovi Savčakovi, bez ktorých by sme tam tiež neboli. Nech im Boh pomáha. Sláva Bohu za všetko!

Lenka, Marína, Petra, Anna

TÁBOR MEDVEDIE

17.7.2017 nastal začiatok tábora, na ktorý som sa veľmi tešila. Po ubytovaní a zoznámení sa so svojimi spolubývajúcimi nasledovala večerňa, prednáška o živote sv. Jána Šanghajskeho a San-Franciského a sv.cárskych mučeníkoch, hry, zadelenie do skupín. Po večerných modlitbách sme pomaly zaľahli do postelí.

Po prvom zoznamovacom dni nasledoval ďalší a začali sme ho liturgiou. Potom ku nám zavítali sokoliari. Poobede sme mali na výber medzi kreatívnymi činnosťami a ikonopisectvom. Zaujímavý a tvorivý deň sme ukončili opekačkou.

Tretí deň mal byť najťažším. Veď sme išli do lesa hľadať poklad! Po ceste sme mali rôzne stanovištia a hľadali sme indície, v jednom prípade sme ju mali dokonca vykopávať. Po splnených úlohách nám vedúca Jarka prezradila, že

si máme vybrať indície a z písmen zložiť slovo. Bol to chrám. Po príchode do chrámu a po poslednej úlohe sme z rúk o. duchovného dostali škatuľku. V nej sme objavili naozajstný poklad- cirkevnoslovanské Evanjelium.

Vo štvrtok sme mali biblickú olympiádu a niektorí trénovali spev, lebo sme čakali hosťa- nášho vladyku Rastislava. Na večerňu sme sa prešli do Porúbky. Na ihrisku sme sa poviezli na kobyľke Nikol a príjemná atmosféra pokračovala návštevami a veselou opekačkou.

Na konci piatkovej liturgie sme vladykovi zaspievali „Našemu vladyke mnogaja leta!“. Zabavili sme sa na športových disciplínach o to viac, keď sa ich zúčastnili aj naši vedúci a otcovia duchovní. Večer bol vlastný program.

A nastal posledný deň...Za súťaže, aktivitu i správanie sme dostávali zaslúžené dukátiky a na jarmoku sme ich vymieňali za rôzne duchovné predmety. Po vodnej vojne sme sa sami zahráli s kamarátmi. Po obede nasledovala srdečná rozlúčka a cesta domov.

Liturgiu, duchovné čítanie pri jedení, večerňu, večerné modlitby a samozrejme pekný program sme mali každý deň, ale tento tábor by takýto krásny nebol bez úžasných ľudí: kamarátov, vedúcich a o. duchovných. Na konci mi veľmi smutno nebolo, lebo som verila, že sa s nimi ešte stretnem. A to sa mi plní. V mene všetkých účastníkov sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na tomto tábore a hlavne Hospodu Bohu!

Tábornička Nika

12. ROČNÍK PRAVOSLAVIÁDY

Ako je to v posledných rokoch zvykom, aj tento rok, 6. novembra, zorganizovala skupina BPM v Košiciach tradičnú udalosť zvanú Pravoslaviáda. Bol to už jej 12. ročník. Pre tých, ktorí túto udalosť nepoznajú – ide o športový deň, kedy prebieha turnaj vo volejbale, futbale a v stolnom tenise. Rovnako ako minulé ročníky, aj tento rok sa Pravoslaviáda konala v telocvični ZŠ Ludovíta Fullu na ulici Maurerova 21 v Košiciach. Zúčastnilo sa jej okolo 120 ľudí najmä z Medzilaboriec, Popradu, Michaloviec, Humenného či Bardejova, ako aj študenti, prevažne Bohoslovci z Pravoslávnej Bohosloveckej fakulty PU v Prešove.

Čo sa týka samotných súťaží: vo volejbale sa na 3. mieste umiestnil tím Letci, na 2. mieste tím Michigan, a na 1. mieste tím Bulldogs, ktorý vyhral turnaj vo volejbale piatykrát za sebou, za čo si ponecháva putovný pohár. Vo futbale sa na 3. mieste umiestnil tím Dorka, na 2. mieste domáci tím BPM – Košice a na 1. mieste tím FC 70. V stolnom tenise kraľovali: Lenka Hricková na 3. mieste, o. Miroslav Župina na 2. mieste a víťazom sa stal Daniel Cinkanič. Týmto príspevkom by sme sa chceli poďakovať každému, kto akokoľvek pomohol pri organizácii tejto udalosti, a taktiež všetkým, ktorí túto akciu podporili svojou prítomnosťou či modlitbami. Sláva Bohu za všetko!

BPM v Košiciach

27. PÚŤ ZO STROPKOVA DO LADOMIROVEJ

Aj tohto roku pravoslávna mládež putovala na vsenočné bdenie v česť sviatku Usiknovenija čestnyja hlavy Ioanna Predteču do Ladomirovej. Stretnutie sa začalo o 7:00 svätou liturgiou

v stropkovskom pravoslávnom chráme, po ktorej nasledovali spoločné raňajky a moleben za pútnikov.

Počas púte sa spievali duchovné piesne a modlitby. Mládežníci spolu s duchovnými otcami sa zastavovali na krátku modlitbu pri krížoch a kaplnkách. Samozrejme čas strávený na pešej púti je aj o milých stretnutiach, duchovných rozhovoroch a utvrdzovaní sa vo svojej viere.

Tohto roku sa púte zúčastnilo 175 účastníkov od malých detí po starších veriacich. Organizátor J. Jurčišin poznamenal a vyjadril radosť z faktu, že sa púte zúčastnili i takí, ktorí vynechali niekoľko ročníkov a tentokrát sa tu objavili už i so svojimi ratoľkami.

Nech Hospodin Boh prijme námahu vloženú do organizácie tejto púte a požehná prácu o. Pavla Bobaka, o. Pavla Kačmára i brata Jozefa Jurčišina a všetkých, ktorí pomohli pri organizovaní a koordinácii púte zo Stropkova do Ladomirovej. Spasi Hospodi!

jeromonach Alexander
viceprezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

DETSKÁ STRÁNKA

téma
ROŽDESTVO

- Vyfarbi obrázok.

Úlohy pre škôlkarov

- Vyfarbi vianočný stromček. Písmenko pri obrázku, ktorý súvisí s Vianocami, vyfarbi a dozvieš sa, čo dostali deti pod stromček.

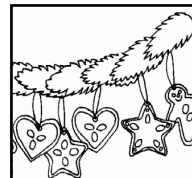
- Vyfarbi anjelikov tak, aby boli v každom riadku a v každom stĺpci 3 rôzne farby (modrá, červená, zelená).

K

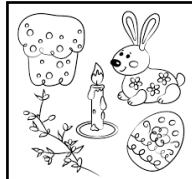
L

N

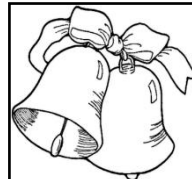
I

L

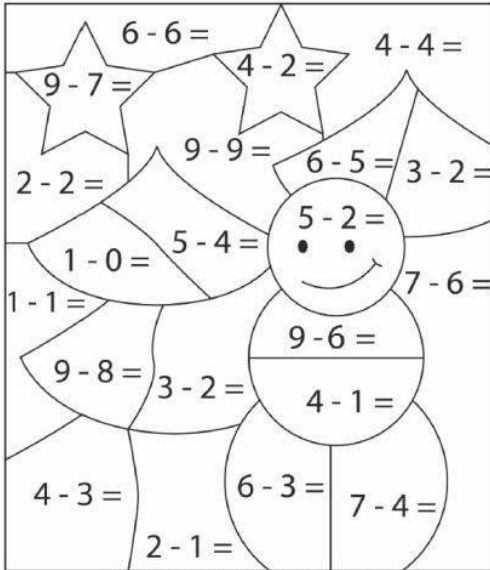
H

Y

Úlohy pre školákov

- Vypočítaj príklady a podľa výsledkov vyfarbi obrázok:

- 0 modrá
- 1 zelená
- 2 žltá
- 3 svetlomodrá

- Osemsmerovka. Doplň tajničku.

B	E	T	L	E	H	E	M	CH	O
R	I	V	A	S	N	E	H	T	K
K	A	I	D	H	C	S	A	L	O
E	D	N	A	O	R	L	T	E	L
Č	Z	Š	N	O	Z	Y	S	J	E
N	E	A	S	A	N	D	M	N	D
O	I	C	R	D	U	M	O	A	Y
V	V	K	Í	N	R	E	P	B	A
Z	H	D	A	R	Č	E	K	R	A
O	D	A	N	I	D	O	R	I	L

DARČEK
 ANJEL
 VINŠ
 BETLEHEM
 PERNÍK
 HVIEZDA
 LADAN
 MYRHA
 RODINA
 MUDRCI
 VIANOCE
 ZLATO
 OZDOBA
 ZVONČEK
 SNEH
 KOLEDY

POZDRAV Z KORINTU

Všetchná redakcia, Sláva Iosua Christu.
Prosíme Vás o uverejnenie tohto článku
v časopise Istina:

Milí mládežníci,

Srdčne Vás pozdravujeme. S radosťou
sme prijali správu, že na Slovensku
sa chystajú všetci sviatkovať Pravoslávnu
Paschu. Sláva Bohu. To dŕžacia na sme-
moch sa ueniesli, že kresťania budú
jednotne sviatkovať Paschu po jarnej
rovnodennosti a po Pasche Židov.

Tento sviatok nemá nič spoločné so sta-
rým a novým kalendárom. To, čo my
sme doderka nazývali Pascha po novom,
je to Pascha Latínov - katolíkov.

Uprimne a s láskou Vás prosíme,
nevráňajte sa prijatť to, čo je Pravoslávne.
Budete sviatkovať Vzkriesenie Iosua

Christa s celým Pravoslávným svědom
a ešte k tomu budete mať radosť
aj vo Sv. svetla, ktoré schádza
vo Veľkú Golodu iba Pravoslávne
Patriarchovi v Jeruzaleme.

Ďalej vás máme vo svojich
modlitbách.

V požehnaním Igumeni Melodie
bývalí meličníčky
sestra Tádiana, sestra Kallista
a sestra Chariessa.

Sr. Monastier Česného Kríž
v Mapose Korintu, Grécko.

ŽIVOTY SVĚTÝCH

Svätá Nina Gruzínska
(14. /27. január)

Svätá apoštolom rovná Nina sa narodila okolo roku 280, v meste Colastra v Kappadokii, kde bolo mnoho gruzínskych osád. Jej otec, Zabulon, bol príbuzným svätého veľkomočeníka Georgija (sviatok 23. apríla). Pochádzal zo šľachtickej rodiny, od zbožných rodičov. Vo vojenskej službe u cisára, Zabulon ako kresťan prispel k oslobodeniu zajatých Galov, ktorí sa obrátili na kresťanstvo. Matka svätej Niny, Susanna, bola sestrou jeruzalemského patriarchu (niektorí ho nazvali Juvenaliom).

Dvanásťročná svätá Nina prišla s rodičmi ako ich jediná dcéra do Jeruzalema. Po vzájomnej dohode a požehnaní patriarchu Jeruzalema, Zabulon zasvätil svoj život službe Bohu v jordánskych pustovniach. Susanna sa stala diakonisou pri chráme svätého hrobu a vzdelanie svätej Niny bolo zverené blahočestnému starcovi Nianforovi. Svätá Nina preukazovala poslušnosť, usilovnosť a o dva roky neskôr, pôsobením Božej blahodate, zvykla si tvrdo dodržiavať pravidlá viery a usilovne čítala Sväté Písmo.

Raz, keď svätá Nina zaspala po mnohých modlitbách, v sne sa jej zjavila Bohorodička, podala jej kríž, utkaný z vínnej révy a povedala: „Vezmi tento kríž, on bude Tvojím štítom a záštitou proti všetkým viditeľným i neviditeľným nepriateľom. Choď do krajiny Iberskej, zvestuj tam Evanjelium Hospoda Isusa Christa, tak získaš u Neho milosť a ja budem Tvojou ochrankyňou.“

Po prebudení uvidela svätá Nina v rukách kríž (doteraz ho uchovávajú v špeciálnej schránke v Sionskom katedrálnom chráme v Tbilisi). Duchovne naplnená prišla k svojmu strýkovi, jeruzalemskému patriarchovi a hovorila mu o videní. Patriarcha Jeruzalema požehnal mladú pannu k apoštolskej službe.

Na ceste do Gruzínska svätá Nina ako zázrakom unikla mučeníckej smrti arménskemu panovníkovi Tiridatovi, ktorej podľahli jej spoločníci - kráľovná Ripsimia, jej učiteľka Gaianiya i 35 panien, utekajúcich do Arménska z Ríma pred prenasledovateľom cisárom Diokleciánom. Posilnená videním anjela Pánovho, ktorý sa objavil prvýkrát s kadidlom a druhýkrát so zvitkom v ruke, svätá Nina pokračovala vo svojej ceste a v Gruzínsku sa objavila v roku 319. Sláva o nej sa čoskoro rozšírila po okolitých oblastiach Mchcety, kde duchovne napredovala, pretože jej kázanie bolo sprevádzané mnohými znameniami.

V deň slávneho Preobrazenia Pána, po modlitbe svätej Niny, v čase pohanských obetí vykonávaných kňazmi, v prítomnosti kráľa Miriana a mnohých ľudí, boli vyhodení z vysokej hory modiel modly bohov Armazem, Gaci a Gaim. Tento jav bol sprevádzaný silnou búrkou.

Po príchode do Mchcety, starobylého hlavného mesto Gruzínska, svätá Nina našla útočisko v dome bezdetného kráľovského záhradníka, ktorého manželka Anastasia, skrze modlitby svätej Niny, vyliečila sa z neplodnosti a uverila v Christa.

Svätá Nina vyliečila z ťažkej choroby gruzínsku panovníčku Nanu, ktorá prijala svätý krst a z modloslužobníčky sa stala horlivá kresťanka. Nepozerajúc sa na zázračné uzdravenie manželky, kráľ Mirian (265 - 342), počúvajúc vnutnutie pohanov, bol pripravený vystaviť svätú Ninu krutým mučeniam. „Vtom istom čase, keď premýšľali nad trestom svätej spravodlivej, nastalo zatmenie slnka a nepreniknuteľná hmla pokrýva miesto, kde sa nachádzal kráľ.“ Panovník náhle oslepol a zdesený hrôzou začal prosiť svoje pohanské modly o návrat

denného svetla. „No Armaz, Zaden, Gaim a Gaci boli hluchí a tma sa zväčšovala. Vtedy vydesení jednomyselne volali k Bohu, o ktorom kázala Nina. Tma sa okamžite rozptýlila a slnko začalo svietiť všetkými svojimi lúčmi.“ Táto udalosť sa stala 6. mája 319.

Svätá Nina uzdravila kráľa Miriana zo slepoty a on prijal svätý krst spolu so svojím sprievodom. Po niekoľkých rokoch v roku 324 bolo v Gruzínsku konečne prijaté kresťanstvo.

Po vykonaní svojej apoštolskej služby v Gruzínsku bola svätá Nina informovaná o blízkej smrti. V správe kráľovi Mirianovi ho požiadala o poslanie biskupa Jána, ktorý by ju pripravil na poslednú cestu. Nielen biskup Ján, ale aj samotný kráľ spolu so všetkým duchovenstvom odišli

do Bodbe, kde na smrteľnej posteli svätej Niny došlo k mnohým uzdraveniam. Ľuďom, ktorí k nej prišli, aby sa poklonili, svätá Nina na žiadosť svojich žiačok rozpovedala o svojom pôvode a živote. Tento príbeh, ktorý zaznamenal Solomia Ujjarma, slúžil ako základ o živote svätej Niny.

Úctivo, po prijatí svätých Tajín, svätá Nina odkázala, aby jej telo bolo pochované v Bodbe a pokojne odišla k Pánovi v roku 335 (podľa iných zdrojov v roku 347, v 67- rokoch, po 35 rokoch apoštolských prác).

Zdroj: <https://days.pravoslavie.ru/Life/life216.htm>

SVÄTÉ PÍSMO

Na Teba, Bože, sa nádejam (11. časť)

Slová šiesteho verša končia Dávidovo zaprisahanie sa. Keď sa modlíme tento žalm my sami, preklíname samých seba, ak sa odplácame zlým za zlé. Berieme akoby na seba toto Dávidovo zaprisahanie sa. No ak len kvôli sláve od ľudí konáme dobré skutky, tak svoju nebeskú slávu obraciamе na pozemský prach. Prorok v tomto verši prosí, aby bol vydaný do rúk viditeľného či neviditeľného nepriateľa, ak urobil niečo, čo vyslovil v predchádzajúcich veršoch (v. 4–5).

Ž 7, 6 – *Да поженѣтъ оубо врагъ душѣ моеу, ѡ да погнѣнетъ, ѡ поперѣтъ въ зѣмлю жнвѣтъ мои, ѡ славу моеу въ переть велеитъ.* – tak nech nepriateľ prenasleduje moju dušu, nech vezme a ušliape môj život do zeme a moju slávu do prachu usídli. – V tomto verši Dávid používa zdvojené výrazy, ktorými chce znásobiť silu svojich slov: prenasleduje – vezme – ušliape – usídli; dušu – život – slávu; do zeme – do prachu.

„Prenasleduje – vezme – ušliape – usídli“ – Tieto slovesá prorok vyslovil v chronologickom poriadku, či už budeme hovoriť o viditeľných alebo neviditeľných nepriateľoch človeka. Nepriateľ, ak chce človeka zahubiť, najprv ho prenasleduje, keď nastane vhodná doba schmatne ho, vezme do svojich rúk, potom ho svojou mocou poníži, ušliape jeho časť ako človeka a potom ho do prachu zeme pochová – usídli. Je to taktiež pokračovanie prirovnania Dávidových nepriateľov k zúrivým levom, t.j. podobne ako lev nech ma prenasleduje nepriateľ, nech ma dostihne, schmatne, zahubí, nech ma poníži a zničí spolu s mojim životom aj moju slávu.

„Moju dušu“ – Pod dušou je tu potrebné rozumieť samotného proroka ako prenasledovaného, ale aj večný život, ktorý pojem duša, ako nesmrteľná, symbolizuje. Duša spravodlivého, oddeliac sa od pút tela, má život „s Christom ukrytý v Bohu“ (Kol 3, 3) tak, že môže povedať spolu s apoštolom: „A nežijem už ja, ale žije vo mne Christos. A kým teraz žijem v tele, žijem vierou“ (Gal 2, 20). No duša hriešnika, ktorý žije podľa tela, ponoreného do rozkoší, žiadostivosti, je akoby ponorená v bahne. Nepriateľ (diabol) sa snaží ešte viac ju poškvrniť a takpovediac pochovať ju do zeme, pošliapavajúc ju svojimi nohami.

„Môj život“ – Pod životom je tu potrebné rozumieť terajší život – život tela, o ktorý ho chcú nepriatelia pripraviť (nech vezme a ušliape).

„A moju slávu do prachu usídli“ – Svätých, ktorí majú svoj príbytok na nebesiach a zhromažďujú si blahá vo večných pokladniciach, ich sláva je na nebesiach, no o ľuďoch telesných (pripútaných k pozemským veciam) a podľa tela žijúcich sa hovorí, že ich sláva sa do prachu usídli – rozpadne sa, stratí sa. Kto sa chváli pozemským bohatstvom, kto sa domáha krátkodobej cti od ľudí, kto kladie nádej na telesné vymoženosti, ten má slávu pri sebe, no jeho sláva

sa nevznáša k nebu, no prebýva s telom v prachu zeme.

V doslovnom výklade tu prorok Dávid hovorí o sláve ako kráľa, o kráľovskej moci a samotnom kráľovstve, ktoré stratí v momente svojej porážky – nech ma teda prenasledujú, ako lovnú zver, nech odnímu môj život a moje telo pošliapu nohami a aj moju slávu nech na prach obrátia, aby aj spomienka na moje meno zanikla a rozptýlila sa ako zemný prach. Svätý Ján Zlatoústý tu poznamenáva, že práve z týchto slov je vidieť smelosť spravodlivého a jeho najčistejšie svedomie. Ak by nebol o sebe úplne presvedčený, tak by sa neodsúdil na také ťažké útrapy. Na aké útrapy sa odsudzuje: namáhať sa bez úžitku, darovať nepriateľom víťazstvo nad sebou, zomrieť a pritom neobyčajnou smrťou, no tak, aby aj pamiatka na neho vymizla – neslávnou smrťou. Samozrejme, neodsúdil by sa na to všetko, ak by vo svojom svedomí nebol presvedčený o svojej nevine.

Ako bolo povedané, uvedené slová tohto verša môžeme vzťahovať aj na neviditeľného nepriateľa – diabla. Potom sa tu nachádza želanie proroka, že ak vykonal niečo zlé, tak nech je prenasledovaný týmto nepriateľom a olúpený, pretože bez Božej pomoci nemá síl viac unikáť pred jeho útokmi – nech je do zeme zadupaný jeho život, t.j. privedený k márnym skutkom a hriechu. To práve znamená slovo ušliape, pretože nepriateľ na konci zápasu zvyčajne nohami šliape po porazenom a silne udiera ležiaceho nepriateľa. No pritom trpí nielen telo, ale pošliapovaná je aj jeho česť, t.j. samotný rozum, pretože rozum je slávou a ctou našej duše.

Verše 4–6 tvoria Dávidove modlitebné vyznanie neviny. A jeho modlitba bola vypočutá. Prečo? Treba si vždy pamätať, že nie je potrebné sa iba modliť, no modliť sa tak, aby bol človek vypočutý. Modlitba nie je dostatočná, aby človek dostal želané, ak ju nebude prinášať tak, ako je lahodné, ako sa patrí Bohu. Aj farizej sa modlil, no nemal z toho úžitok, Židia sa tiež modlili, no Boh sa odvrátil od ich modlitieb, pretože sa nemodlili, ako sa mali. Preto je potrebné modliť sa takou modlitbou, ktorá by mohla byť úplne vypočutá. To prorok vyjadril aj v predchádzajúcom žalme, kde prosil nielen byť vypočutým, no spolu s tým urobil aj všetko potrebné zo svojej strany: „Lebo v smrti nik na Teba nespomína, v podsvetí Ťa kto bude vyznávať? Vyčerpal som sa mojimi povzdychmi, každú noc omývam svoje lôžko, slzami moju posteľ zmáčam. Zmätené je od zúrivosti moje oko, zostarel som uprostred všetkých mojich nepriateľov. Odstúpte odo mňa všetci, ktorí konáte nepravosť, lebo Hospodin vypočul hlas môjho náreku, Hospodin vypočul moju prosbu, Hospodin prijal moju modlitbu“ (Ž 6, 6–9). Všetko toto: nárek, slzy, povzdychy, stránenie sa hriešnych ľudí a strach pred Bohom sú dostatočné na to, aby bol človek Bohom vypočutý. Aby bol človek vypočutý Bohom, hovorí svätý Ján Zlatoústý, to závisí od nasledujúcich vecí: 1. či sme hodní dostať žiadané; 2. či sa modlíme v súlade s Božími zákonmi; 3. či sa modlíme neprestajne; 4. či neprosíme o niečo ľudské; 5. či prosíme užitočné; 6. či plníme potrebné aj zo svojej strany. Ako od tohto závisí, či je človek vypočutý, tak od opačného závi-

sí to, či je človek nevypočutý. Okrem toho, nevypočutí bývame aj kvôli ďalšej príčine a to vtedy, keď, modliac sa, neprestávame hrešiť. Taktiež, ak prosíme niečo proti svojim nepriateľom, vtedy nielenže nebudeme vypočutí, no ešte tým urážame a zarmucujeme Boha. Modlitba je liek. No ak nevieme, ako je potrebné podať tento liek, vtedy z neho nemáme žiaden úžitok.

Roužitá literatúra:

АФАНАСИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва : Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ФЕОДОР ИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

ТОЛКОВАЯ ПСАЛТИРЬ с подстрочным комментарием и краткой историей. Москва 2006.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

protodiakon Ján Husár

BLAHOŽELANIE

Opäť raz sa dvaja našli v Bratstve...a priateľstvo prerástlo v lásku :)

V sobotu 16. septembra 2017 prijali svätú tajnu manželstva naši dlhoroční a verní mládežníci **Zdenko Varga** a **Radka Baková**. V mene BPM na Slovensku – SYNDESMOS a rovnako aj v mene časopisu Istina im chceme zaželať do spoločného života veľa vzájomnej lásky, tolerancie, trpezlivosti, úcty a obetavosti. Nech aj ich malá cirkev, ktorú vytvorila vo svojej rodine, slávi Hospodina nášho Isusa Christa a Matka Božia nech ich pokrýva svojim omorem!

Na mnohaja i blahaja lita!

STAREC PAISIJ - HUDBA

Raz sme sa zhovárali o hudbe a starec mi povedal:

- Dobrí muzikanti sú tí, ktorí dávajú sami seba a „tešia sa“. Mňa v chráme neuspokojuje ani rýchly spev, „aby sme to rýchlo ukončili“, ani pomalý, keď si hovoríš: „uvidíme, kedy skončíme“. Páči sa mi mierne pomalý a jasný spev, na sviatky pochopiteľne môže byť aj slávnostný.

Obvyklé celonočné bdenia sa mi páčia také dlhé, aby mnísi nespali celý deň od únavy. Pokiaľ ide o celonočné bdenie, musíme brať ohľad aj na najmladších bratov – ktorí sú ešte slabí – aj starcov, aby sme nekonali nerozumne mnohohodinové celonočné bdenia, ktoré by rozhorčili všetkých (kvôli dlhému trvaniu). Keď celonočné bdenie trvá povedzme šesť-sedem hodín, vtedy aj mladí mnísi, aj starci vydržia. Silní bratia, ktorí chcú dlhšie bdenie, môžu v tom pokračovať v rámci svojho duchovného zápasu vo svojej kélii. Všetko sa musí ukončovať s rozvahou.

Niektorí chcú predĺžiť alebo skrátiť celonočné bdenia. Obe skupiny rozmyšľajú sebecky a nevážia si tisícročnú tradíciu otcov. Myslia si, že sú viac ako duchovní a ako otcovia. Avšak otcovia všetko robili „v múdrosti“.

Hudba je potrebná a mnísi sa ju musia učiť, avšak každá práca sa musí uskutočňovať nezištne, lebo v opačnom prípade je námaha márna. Počúvam niektoré chóry, ktoré majú dobrých tenoristov i basistov a poskytujú sluchu skvelý zážitok. V týchto prípadoch namiesto toho, aby potešovali srdcia slovami, obveseľujú sluch umeleckou hudbou. Páči sa mi, keď pozornosť mysle neupútava úplne nič, žiadny bas ani žiadny vysoký tenor. Byzantská cirkevná hudba odmieta okrasu a predvádzanie. Keď niekto spieva prirodzene, bez predvádzania, má určitú prirodzenú krásu a podobá sa na ženu, ktorej Boh dal prirodzenú krásu. Keď sa však rôznymi výmyslami snaží vyvolať sluchový dojem, vtedy sa podobá na škaredú ženu, ktorá sa pomocou náhrdelníkov, prsteňov, náušnic a ďalších ozdôb snaží ukázať, že je pekná. Ale jediné, čo sa jej darí, je to, že sa zhnusí každému.

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský,
Starec Paisij, Prešov 1999.

ŽENA A CIRKEV

Služenie žien v Cirkvi

Apoštol Pavol vraví, že „rozdelené sú dary milosti, ale ten istý je Duch; a podelené sú prisluhovania, ale ten istý je Pán; a podelená je pôsobnosť, ale ten istý je Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých. A každému je daný prejav Ducha na (všeobecný) úžitok...“ (1Kor 12, 4-7). A ďalej utvrdzuje v tom, že nie všetci majú v Cirkvi rovnaké služby, ale „niektorých totiž ustanovil Boh v cirkvi: jedných za apoštolov, druhých za prorokov, tre­tích za učiteľov, potom ľudí divotvornej moci, ďalej s darom uzdravovať,

pomáhať, spravovať a hovoriť (rôznymi) druhmi jazykov. Či sú všetci apoštolovia? Všetci proroci? Či sú všetci učelia? Všetci divotvorcovia? Či všetci majú dary uzdravovať? Či všetci hovoria jazykmi? Či ich všetci vedia vykladať?“ (1Kor 12, 28-30)

Služba žien má svoje špeciálne miesto medzi službami, na ktorých sa zakladá existencia tela Cirkvi. Žena nemôže byť biskupom alebo kňazom, ale môže byť igumenou monastiera, môže viesť cirkevný chór, môže byť profesorom teológie, alebo zastávať iné dôležité posty a máme na myslí aj tie, ktoré sa týkajú vedenia Cirkvi.

Byť matkou – jedinečné povolanie ženy

Podľa učenia Cirkvi je tomu presne tak aj v rodine. U muža a ženy nie sú rôzne práva, ale rôzne povolania. Iba o žene je povedané, že „bude spasená rodením detí“ (1Tim 2, 15). Rodenie a výchova detí je unikátnym povolaním (duchovným pozvaním) žien. Samozrejme, na výchove sa podieľajú aj muži, no ženám je pri výchove predurčená/daná špeciálna zodpovednosť. Iba žena môže byť matkou, a toto povolanie v rodine nie je možné ničím zameniť, hoci aj otec má v rodine tiež svoje nezameniteľné povolanie.

O tom, aký má Cirkev vzťah k ženám, môžeme usúdiť aj z toho, ako vysoko si Cirkev ctí Božiu Matku. Presväta Bohorodička, Matka Christa i Matka Cirkvi. V Jej osobe Cirkev oslavuje materstvo – neoddeliteľnú vlastnosť, výhodu ženy.

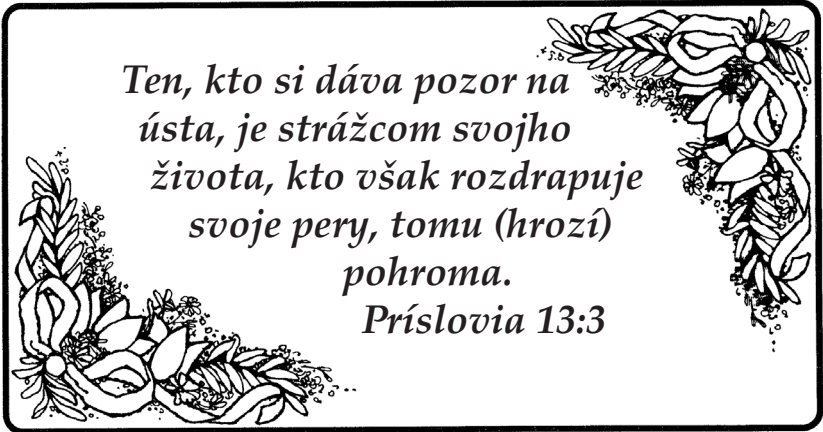
Obraz Matky s dieťaťom na rukách, ktoré nežne túli svoje líce k Jej lícu – hľa, to je ideál, ktorý pravoslávna Cirkev ponúka každej kresťanke. Tento obraz v nespočetných variantoch je prítomný vo všetkých pravoslávnych chrámoch, má prevelikú duchovnú príťažlivosť i mravnú silu. A pokiaľ Cirkev existuje, bude ženu napomínať v jej hlavom povolaní v pozemskom živote – v materstve a výchove detí.

(Bezdetnosť bola v Starom zákone vnímaná ako „hanba pred ľuďmi“ (Lk 1, 25). Na bezdetných manželov pozerali ako na hriešnikov, ktorým Boh nedal potomstvo ako trest za ich hriechy. Kresťanstvo nehľadá na bezdetnosť ako na Boží trest a fyzická neplodnosť jedného alebo oboch manželov sa v žiadnom prípade nepokladá za dôvod pre rozvod. Bezdetných manželov Cirkev pozýva k osvojeniu - adopcii detí).

Metropolita Volokolamskij Ilarion

Katechizis (Moskva 2017)

preklad: jeromonach Alexander (Haluška)

*Ten, kto si dáva pozor na
ústa, je strážcom svojho
života, kto však rozdrapuje
svoje pery, tomu (hrozí)
pohroma.*

Príslovia 13:3

Nový rok

*Každý si tu navzájom praje šťastný nový rok,
aby bol vraj lepší ako ten pred...
No uvedomuje si niekto, že sám od seba lepší nebude,
že to my sme tí, čo musia urobiť krok vpred ???
Čo tak začať od seba.
Nečakajme na nebo a na ňu a na Teba...
Skúsme byť viac láskaví, pozorní, skúsme viac zo seba dávať a od iných menej očakávať.
Dajme možnosť Bohu, nech On koná v nás
a až potom bude v našom živote viacej krás.
Potom bude krajší každý rok a my nebudeme chcieť ani vnímať, ako plynie nášho života tok..
veď čo sú roky?
Obyčajné čísla, nič iné v tom nie je,
tak nech od dnes srdce každého z nás iba hreje...*

Nadka

OBSAH

Príhovor	3
Valné zhromaždenie	4
Mládežníci zo zahraničia na túre po stopách svätých Cyrila a Metoda	5
Poslušanie v Turkowiciach	6
Tábor Medvedie	7
12. ročník Pravoslaviády	8
27. púť zo Stropkova do Ladomirovej	8
Detská stránka	9
Pozdrav z Korintu	12
Životy svätých	14
Sväté písmo	16
Blahoželanie	18
Starec Paisij - Hudba	19
Žena a Cirkev	20

ISTINA - Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS.

Ročník XXIII/2018. ISSN 1335-6739. Číslo indexu: EV 3633/09. Vychádza 12-krát do roka.

Vydavateľ: Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS. IČO 17 075 947

Adresa redakcie: Bayerova 8, 080 01 Prešov

e-mail: istina12@gmail.com web: www.bpmorthodox.sk

IBAN: SK 50 7500 0000 0040 0840 9298

Ročný príspevok 6 € + poštovné 5 €

Cirkevne schválené. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

10. pút z Ulíča do Ulieského Krivého

2. pút z Klokočova do Nižnej Rybnice „Nového Klokočova“